

TYGODNIK PARAFIALNY NR 11

epifania

CZYTANIA NIEDZIELNE: Dz 9,26-31; Ps 22; 1 J 3,18-24

NIEDZIELNA EWANGELIA

> J 15, 1-8

Jezus powiedział do swoich uczniów: Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który [go] uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. Wytrwajcie we Mnie, a Ja [będę trwał] w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie. Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami.

KOMENTARZ x. MR

Zostaliśmy na nowo stworzeni w sakramencie Chrztu, wszczępieni w Ciało Jezusa – Kościół. Możemy rozwijać w sobie ten dar życia, dzięki mocy Ducha Świętego, którego hojnie Bóg udziela każdemu.

Pokarmem jest dla nas Słowo Boże, Komunia święta i miłość wspólnoty Kościoła. Jeżeli korzystamy z tych obfitych darów, poddając się w wolności Bożemu prowadzeniu, wydajemy owoce Królestwa Boże-

go, są nimi: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Pan zachęca: „wytrwajcie we Mnie, beze Mnie nic uczynić nie możecie”.

Rozważanie powołanego

Mędrzec Kohelet powtarza „wszystko marność”. Tak człowiek widzi swój los na tym świecie. Sam z siebie nie jest w stanie tego zmienić. Wszystko ma swój czas, nic nie jest w stanie nasycić, więcej trudu, przeciwności niż radości. W końcu starość, choroba, śmierć. Dlaczego tak? Na tak postawione pytanie jest w stanie odpowiedzieć tylko Bóg. Czyni to przez samo objawienie się człowiekowi, udzielając odpowiedzi na pytanie o nasz los. Objawienie Boga, jest spisane w najwspanialszej księdze świata - Biblii. Człowiek stworzony do życia w wolności odrzucił swego Stwórcę. Bóg jednak nie przestaje nas kochać. Szuka człowieka w jego zagubieniu i powołuje do zwrócenia się do swego Stwórcy. Biblia ukazuje to w powołaniu Abrahama. Poznajemy go w sytuacji kryzysu, z którym Abraham nie

jest w stanie poradzić sobie własnymi siłami. Bóg zawiera z nim przymierze, *zostaw wszystkie swoje zabezpieczenie, idź do kraju, który ci ukażę, tam uczynię cię szczęśliwym*. Abraham uwierzył Bogu, a On spełnił to, co obiecywał. Bóg wkraczając w życie człowieka, pragnie aby zaufała Jemu we wszystkim. W zamian obiecuje, że życie nasze będzie spełnione. Podobnie dzieje się w życiu Dziewicy Maryi. Bóg przychodzi i burzy jej plany, *będziesz matką Zbawiciela*. Maryja ufa Bogu, że Jego plan jest lepszy, odpowiada *tak*. Widzimy jak Bóg cudownie Ją poprowadził.

Tajemnica powołania, to Bóg wybrał nas w Chrystusie, Panu naszym, byśmy byli szczególną Jego własnością. Oczywiście nie zmusza, w sposób delikatny proponuje drogę życia z Jezusem. Ostateczny wybór zostawia nam. Każdy

z nas, ochrzczonych we wszystkich wydarzeniach swego życia prowadzi swój dialog z Bogiem. Albo z Nim szuka dróg rozwiązywania przeróżnych problemów każdego dnia, albo słucha wypowiedzi demona.

Jesteśmy cudownie obdarowani w Chrystusie łaską nowego życia. Św. Paweł woła: „wszystko mogę w tym, który mnie umacnia”. On, Jezus Chrystus dobrowolnie oddał wszystko, z miłości do grzesznika. Jednocześnie się z nami pragnie nas uzdolić do miłości. Miłość jest jedynym źródłem życia, Bóg na nowo otworzył nam dostęp do niego w Chrystusie. Poza Jezusem nie ma zbawienia. Rozpoznawać Jezusa obecnego w historii naszego życia, uczyć się oddawać Mu wszystko, to najwspanialsze co możemy zrobić.

jarom

Służba liturgiczna w kościele katolickim.

W poprzednim numerze wspominałem o roli rodziców jako nauczycielach i wychowawcach w wierze. Aby rodzice mogli dobrze te zadania wypełniać, konieczna jest również dla nich odpowiednia formacja. Jej formą mogą być katechezy liturgiczne.

Proboszcz udziela błogosławieństwa lub promocji dzieciom, młodzieży i dorosłym na poszczególnych etapach ich dojrzewania w posłudze. Wyjątek stanowi błogosławieństwo osób, którym zleca się prowadzenie grup, a więc animatorów liturgicznych i ceremoniarzy. Zaleca się, aby tego błogosławieństwa udzielał biskup. On również ustanawia do posług lektora i akolity. Obrzędy błogosławieństw powinny wpisać się w rytm życia parafialnego, jako wydarzenia ważne dla całej wspólnoty.

Odpowiedzialnymi za formację służby liturgicznej są: biskup, proboszcz, animatorzy i rodzice. Ważne zadanie w tej formacji spełnia także duszpasterstwo służby liturgicznej działające na szczeblu krajowym, diecezjalnym, dekanalnym lub rejonowym (kilka sąsiadujących ze sobą dekanatów) i parafialnym.

Ponieważ formacja posługujących w liturgii dokonuje się w małych grupach, dlatego kluczową rolę w jej prowadzeniu zajmuje animator. Należy więc poświęcić wiele uwagi jego dobremu przygotowaniu do prowadzenia innych ludzi drogami modlitwy, wiary i posługi. Ważna jest również jego formacja stała, bez której nie będzie mógł dobrze wy-

pełniać swojej misji. Prowadzi oni grupy dzieci i młodzieży, a także dorosłych. Dlatego powinni się dobrze przygotować do tych zadań. Przygotowanie animatora dokonuje się przez kurs organizowany przez diecezjalne duszpasterstwo służby liturgicznej. Formacja trwa jeden rok i powinna uwzględniać zróżnicowanie zadań, jakie będą podejmować poszczególni animatorzy.

DOROŚLI - Zaangażowanie dorosłych w służbę liturgiczną rozwija się dwoma drogami. Pierwsza z nich to kontynuacja posługiwania, które ktoś podejmował w dzieciństwie i młodości. Druga droga to włączenie się do jednego z zespołów liturgicznych dopiero w wieku dorosłym.

MŁODZIEŻ - tu proponowana jest trzyletnia formacja. Jej głównym tematem jest dalszy rozwój w postawy wyrażonej słowami: „Służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy z was otrzymał” (1 P 4,10). Służba liturgiczna powinna tworzyć środowisko wzrostu, w którym każdy talent może się właściwie rozwijać i być ubogaceniem całej wspólnoty.

W naszej parafii jest około 20 ministrantów. Grzegorz i Wojtek są ministrantami po kursie lektorskim, a Ksiądz Adrian jest animatorem odpowiedzialnym za ministrantów i bielanki. Bielanki to tzw. Dziewczęca Służba Maryjna (w skrócie DSM). Co oznaczają poszczególne człony tej nazwy? Dziewczęca, czyli należą do niej tylko dziewczęta. Służba –

określenie to mówi o celu istnienia grupy: służymy Maryi, rozmawiamy o Niej, mówimy innym o Niej, staramy się postępować jak Maryja (co wcale nie jest łatwe, ale Ona pomaga nam). Maryjna, ponieważ główną patronką jest Maryja, Ona jest pierwszą i najważniejszą Osobą, blisko wszystkich naszych codziennych spraw. Dziewczęta zgromadzone w tej grupie od Maryi uczą się kochać Jezusa, uczą się chętnego posłuszeństwa, życia w zgodzie z innymi, prawdziwej radości, wybierania tego, co trudne. Oficjalnie dziewczęta zostają przyjęte do grona Bielank w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia – 8 grudnia, jest to Święto patronalne DSM. Wtedy też otrzymują strój: niebieską pelerynkę i spódnicę. Głównym zadaniem Bielank jest służba liturgiczna i udział w czasie uroczystych nabożeństw i procesji Eucharystycznych, rezurekcyjnej, w Uroczystość Bożego Ciała, w nabożeństwach różańcowych, w Mszach Roratnich w Adwencie, w nabożeństwie Drogi Krzyżowej. Dziewczęta czynnie uczestniczą w niedzielnych Mszach św. mogą czytać modlitwę powszechną, śpiewać psalmy oraz nieść dary eucharystyczne do ołtarza. Podczas procesji młodsze sypią kwiatki, starsze niosą poduszki i feretrony. W październiku wszystkie Bielanki przychodzą na nabożeństwo różańcowe, a przede wszystkim adorują Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Marek

Święty Benedykt z Nursji, opat, patron Europy

Święty Benedykt urodził się ok. 480 roku wraz ze swoją bliźniaczką św. Scholastyką. Ojciec Benedykta był właścicielem ziemskiej posiadłości w Nursji. Benedykt rozpoczął swoją naukę w rodzinnym mieście, a na studia wyjechał do Rzymu. Po pewnym czasie opuścił wieczne miasto i postanowił oddać się Panu Bogu na wyłączną służbę jako asceta. Wyruszył do Affile, tam zatrzymał się przy kościele świętych Piotra i Pawła u stóp wzgórz Prenestini. Z niewiadomych przyczyn opuścił Affile i przeniósł się do Subiaco. W nowym miejscu znalazł nie tylko ciszę, ale również dogodną grootę, gdzie mógł zamieszkać i oddać się wyłącznie kontemplacji. Grota w której zamieszkał zapewniała mu bowiem zupełny spokój. Przebywał tam trzy lata, a miejscowi górale zaopatrywali go w żywność. Z rąk nieznanego mnicha przyjął habit. Benedykt zaczął gromadzić wokół siebie licznych uczniów. Pod jego kierunkiem utworzono 12 małych klasztorów. Na czele każdego z nich postawił przełożonych, od siebie bezpośrednio zależnych. Z pustelnika zamienił się w cenobitę, czyli w ascetę zamieszkującego pustynię. Z nieznanego powodu Benedykt opuścił i to miejsce. Jego śladem poszli także najgorliwsi i najbardziej oddani uczniowie, którzy przenieśli się z nim na Monte Cassino, do ruin dawnej fortecy rzymskiej. Benedykt wyburzył stojącą tam pogańską świątynię

Jowisza i Apollina i na tych gruzach rozpoczął budowę nowego klasztoru.

Kiedy stanął już klasztor i kościół, a miejsce zaczęło przyciągać wiernych i nowych zakonników, Benedykt postanowił ułożyć regułę. Miał już sporo doświadczenia zdobytego w czasie długich lat urzędowania na Monte Cassino. Reguła benedyktyńska przeszła okres długiej próby. Niestety jej oryginał spłonął w 896 roku, w czasie pożaru klasztoru w Teano. Szczęśliwie zachowało się jej wiele odpisów.

Fundamentalną jej cechą jest umiar: w modlitwie, uczynkach pokutnych, pracy, spoczynku, posiłku i picia. Umiar rozumiany jako "złoty środek". Podstawowym celem Założyciela, jaki wytyczył swoim synom duchowym, jest służba Boża. Całe życie mnicha, wszystkie myśli i czyny powinny zmierzać do tego, by głosił chwałę Stworzyciela. Jego mottem stało się hasło: Ora et labora - Módl się i pracuj!

Święty Benedykt wprowadził do zakonu profesję - zagwarantowaną prawem przynależność do klasztoru, oraz stabilność miejsca, czyli zobowiązanie mnichów do pozostawiania w jednym klasztorze aż do śmierci. Reguła św. Benedykta stała się podstawą dla wielu innych reguł zakonnych.

Do Polski benedyktyni przybyli wraz ze św. Wojciechem. Za czasów króla Bolesława Chrobrego założyli klasztor w Międzyrzeczu. Po śmierci króla nastąpił powrót do pogaństwa oraz wybu-

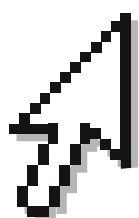

chły zamieszki, które doprowadziły do upadku klasztoru. W XI wieku benedyktyni osiedlili się w Trzemesznie, w Łęczycy (Tum), w Gnieźnie, w Tyńcu, na Łysej Górze, w Czerwińsku, Płocku, Kruszwicy, w Krakowie, Sieciechowie, we Wrocławiu, Oleśnicy, Lubiniu i w Gdańsku. Obecnie istnieją ich opactwa w Tyńcu i Lubiniu koło Kościana.

Św. Benedykt zmarł 21 marca 547 r. w kilka dni po śmierci swojej siostry bliźniaczki, św. Scholastyki, założycielki żeńskiej gałęzi benedyktynów. Obydwoje zostali pochowani we wspólnym grobie na Monte Cassino.

Duchowi synowie św. Benedykta najbardziej zasłużyli się nawracaniem ludów germańskich. To wpłynęło na decyzję papieża Pawła VI by w 1964 r. uhonorować św. Benedykta tytułem głównego patrona Europy.

A.J.

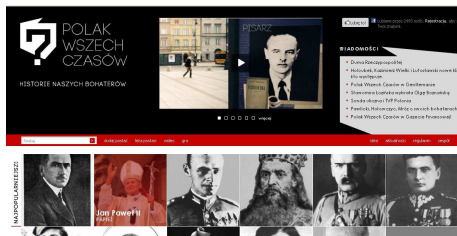
POLECANE WWW

Każdy z nas jest ciekaw historii swoich przodków. Lokalni bohaterowie, rodzinne legendy, wielkie postacie historyczne, których dzieła składają się na świat, jaki znamy. Dzięki portalowi www.polak-wszechczasow.pl mamy możliwość dowiedzenia się o polskich bohaterach. Jak żyli? Jak ich zapamiętaliśmy?

Na tym portalu każdy z nas może zgłosić swoją postać. Do tej postaci uzupełniane są informacje historyczne, wspomnienia, multimedia. Dzięki rankingom, zabawom i dyskusji możemy aktywnie promować bliskie nam postacie. Na portalu bohaterzy są przedstawiani przez znanych aktorów, publicystów, piosenkarzy.

Ta historyczna inicjatywa powinna pobudzić w Nas Polakach dumę, którą coraz częściej chce się nam odebrać. Zapraszam do wejścia na portal i zaproponować Polaka Wszech Czasów.

A.J.

Benedykt XVI do Polaków

Moi drodzy, niech świadectwo życia Jana Pawła II, nauczanie i umiłowanie Ojczyzny będą waszym szczególnym dziedzictwem. Umocnieni jego wstawiennictwem z nieba pozostańcie wierni Bogu, Krzyżowi i Ewangelii. Z serca wam błogosławię.

Watykan 2 maja 2012

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **6.05** – niedziela, po sumie adoracja Najświętszego Sakramentu i procesja, zapraszamy asysty procesyjne, taca na Seminarium Duchowne
2. **7.05** – poniedziałek, o g. 18 modlimy się za zmarłych poleconych modlitwie Kościoła w wypominkach
3. **8.05** – wtorek, uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego Patrona Polski
4. **10.05** – uroczystość bierzmowania w naszej parafii o g. 18
5. Zachęcamy do składania podpisów w obronie wolności słowa w naszej Ojczyźnie i do codziennej modlitwy za Polskę

SPORT NEWS

> Borzęcińskie fatum

KS Blizne nie ma szczęścia do Powiatowej Ligi Szóstek w Borzęcinie. Choć dwukrotnie przyjeżdżali tam na zaplanowane mecze, to nie zegrali ani razu.

Za pierwszym razem nie stawili się rywal i drużyna z Bliznego wygrała walkowerem. Za drugim razem okazało się, że... bramka jest uszkodzona. Usterki nie dało się szybko naprawić i cała kolejka została przełożona.

Pozostaje mieć nadzieję, że następnym razem już będzie lepiej. Jak to się mówi, do trzech razy sztuka.

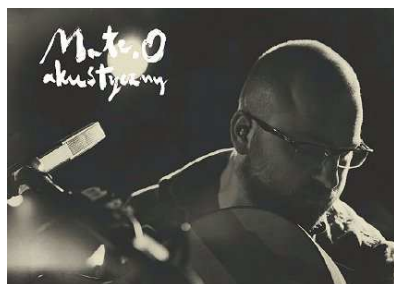
Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

> Mate.O Akustyczny & Przyjaciele

„usiądź przy mnie / na żywo”

MATE.O - debiutował na scenie muzycznej w 1997 roku. Od tamtej pory nagrał trzy autorskie albumy: „Totalne Uwielbienie” (1997), „Jesteś dobry dla mnie” (2002), „Zapominam siebie” (2006). W 2004 roku wydał singiel w wersji anglojęzycznej: „Acoustic summer 04”.

Zagrał setki koncertów w całym kraju, koncertował również międzynarodowo.

Muzyki Mate.O, nie sposób przypisać do jednego nurtu muzycznego. To prosto „piosenka autorska”, w której słychać elementy folku, rytm&bluesa, rocka, jazzu.

Na płycie „usiądź przy mnie - na żywo” zegrali nowe, premierowe piosenki oraz starsze, znane z poprzednich płyt, lecz które nie pojawiły się do tej pory na żadnym albumie w akustycznych aranżacjach.

(Wykorzystano materiały ze strony: <http://mateo.kdm.pl>) Opracował: BI

Przeczytaj

Ania Gołędzinowska

OCALONA Z PIEKŁA

Wyznania byłej modelki

„Ocalona z piekła”

Ania Gołędzinowska, była modelka, od 13 lat mieszkająca we Włoszech, napisała książkę pt. „Ocalona z piekła. Wyznania byłej modelki”.

Książka jest niezwykłą opowieścią o trudnej drodze odkrywania swojego miejsca na ziemi. Ania opowiada jakie piekło przeszła w swoim pełnym wrażeń życiu. Po śmierci ojca wychowywała się praktycznie sama. Życie na ulicach Warszawy, kradzieże, narkotyki... Ucieczką do rajów miał być wyjazd do Włoch. Stało się inaczej, nie trafiła do rajów. Znowu alkohol, narkotyki, przypadkowy seks... Miała sławę, pieniądze, dosłownie wszystko. Wszystko, oprócz szczęścia. Dlaczego warto przeczytać tę książkę? Pan Bóg pomoże nam w najbardziej beznadziejnej sytuacji, jeżeli tylko do Niego się zwrócimy i poprosimy o pomoc.

A.J.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe, październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

kontakt@objawieniepanskie.waw.pl

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary złożone do koszyka

POMOGĘ ODDAM POTRZEBUJĘ

Ogłoszenia przyjmujemy na adres e-mail redakcji lub do skrzynki pocztowej przy bramie wjazdowej na teren przy Kościele.

Oddam kulę rehabilitacyjną.

Czarno-srebrna, lekka.

tel. 600277017